

Kaija Koo, Tinakenk

Hei, ei ei en sit salaa,
nill teill loppuun palaa,
tinakenkni on sulaa laavaa.
Hn katselee rauhattomana itn,
tuo tytt hentoinen tinakengissn.
Kuuluuko sielt suunnalta ketn,
joka voisi ottaa tytn reppuselkn?
Hn on pitnyt viestin karttaan, siell lukee
vie minut turvaan.
ehk hnet on luotu lentmn,
ettei sulata tie hnen kenkin
Hei, ei ei en sit salaa,
nill teill loppuun palaa,
tinakenkni on sulaa laavaa.
Tule, tule siis ennen aamua
ethn s muuten en lyd mua
kun aurinko nousee on pakko liikkumaan
Hn muistaa kuinka koulussa naurettiin,
kun hn oli toisenlainen kuin kaikki muut.
Ja unissaan hn palaa pulpettiin,
ja tinasotilasarmeija tukkii toisten suut
ei til voi olla se paikoillaan,
muuten tinakenksi sulaa
Juokse sinne miss on viile
siell amor nuolella tht
Hei, ei ei en sit salaa,
nill teill loppuun palaa,
tinakenkni on sulaa laavaa.
Tule, tule siis ennen aamua
ethn s muuten en lyd mua
kun aurinko nousee on pakko liikkumaan
tm tie sut loppuun kytt
sen pinta vreilee
kaikki kangastuksilta nytt
ja ilma syttyy tuleen
pojan tinakenkisen
mist lytisit s sen, tytt tinakenkinen
Hei, ei ei en sit salaa,
nill teill loppuun palaa,
tinakenkni on sulaa laavaa.
Tule, tule siis ennen aamua
ethn s muuten en lyd mua
kun aurinko nousee on pakko liikkumaan